

70-15-2-1370
13 feb 1988
Veldman

Esoterische Zondagochtendkring.

Laatste keer van het oude Management; 27-11-1988.

Goede morgen, vrienden.

Laat ik het zo zeggen, dit is de laatste bijeenkomst onder het oude management. En wanneer U dus in Januari eventueel weer komt kijken, dan zitten we onder een nieuw management.

Ik dacht dat het wel interessant zou zijn om daar 't een en ander nog over te vertellen; als U het vervelend vindt, dan zegt U 't maar, dan houd ik m'n mond! Niet dat u daar veel verder meekomt, want dan klets ik toch wel over wat anders!.

Nou ja, dan hebben we natuurlijk wel een gastspreker vanochtend. Het is deze keer iemand van de Orde zelf, ja, dat hangt ook samen met allerlei krachten en weet ik wat nog meer.

Goed. U weet waarschijnlijk dat de Orde, willekeurig gekozen dus, heeft gezegd: op 1 januari gaan we over op een andere werkwijze. We blijven het programma af werken. Maar er zijn toch wel enkele veranderingen gekomen; dat betekent vooral dat het medium zelf wat meer zal moeten doen om afspraken te maken met sprekers. Nu hebben wij gedacht: voor een zondagochtend, waar gastsprekers zijn, is dat een beetje lastig; en daarom is er een petit-comité gevormd, dat zijn 5 entiteiten samen, van degenen die dan toch blijven doorkomen, laat ik het zó zeggen; die hebben besloten om dus zelf voor de keuze van die gastsprekers te zorgen.

De meesten van u realiseren zich niet dat het vinden van gastsprekers altijd heel wat voeten in de aarde heeft. In een tijd waarin het mediamek werk op deze wijze langzaam maar zeker begint af te zakken, we hebben die fase nu een beetje achter de rug, wordt het wat moeilijker. Om dit te bereiken, moet je nl. komen in sferen die hoger liggen dan je eigen wereld. En dat is niet zo eenvoudig. Je hebt daar allerhand concentratie en hulp van anderen voor nodig. Wanneer je dan vervolgens daar bent, dan moet je a.h.w. een signaal uitzenden: en dan zeg je dus: "We hebben een gastspreker nodig voor de Orde der Verdraagzamen." En dan krijg je wel weer contact met degenen die tot de groep horen op dat niveau, en die gaan dan op hun beurt weer kijken of ze iemand kunnen vinden. Wanneer je met de Orde als geheel werkt, dan kunnen we natuurlijk veel gemakkelijker die hoogste niveau's bereiken dan op deze manier. Maar we hebben de hoop dat we, voorlopig althans, nog de hulp en bijstand zullen krijgen van, zeg maar, de top-groepen.

Heb je eenmaal zo'n spreker gevonden, dan moet daar een contact mee worden gemaakt. Er is een zekere uitwisseling van gedachten nodig, je moet ongeveer weten wat zo iemand wil gaan doen; en daarnaast moet je dan een inleiding vinden die daar bij past. Je moet proberen die gastspreker a.h.w. te helpen zich voor te bereiden op het soort medium waar hij in terecht komt. En dan is er een betrekkelijk zware afscherming nodig. Op een ochtend als deze hebben we over het algemeen 4 paranymfen, dus beschermers, geleiders voor het medium, en daarnaast kan het nog vaak voorkomen dat de entiteit zelf ook nog iemand meebrengt om het contact te beschermen. Dus ben je met een tamelijk grote groep in de weer. Het is net zo iets als een poppenkast: je ziet Jan Klaassen en Katrijn, maar in het kastje zelf zijn een paar man méer aan het werk.

De situatie waarin je je bevindt is er dan één van voortdurend zorgen dat het medium geen schade oploopt, en dat er ook geen moeilijkheden voor de gastspreker kunnen ontstaan. Vandaar dat het de ene keer heel vlot gaat met een gastspreker, de andere keer wat moeilijker. En één van de taken die ik dan heb als inleider, u hebt mij al x malen gehoord, neem ik aan, is dan wel dat ik door moet blijven kletsen terwijl eigenlijk de contacten al worden gemaakt. Dus je bent vaak 3 minuten aan het woord terwijl het contact er eigenlijk al is, en dan pas heb je een zo stevige verbinding dat de entiteit zijn gedachten en alles wat daarbij hoort zonder meer kan afsturen, dat hij a.h.w. kan afdalen. Wat vandaag betreft, ja, de Orde zelf heeft allerhand dingen door gemaakt, voor ons was het een beetje een schok, dat dit werk opeens zou ophouden, en nou blijkt het weer niet zo te zijn. Ik heb al een verwijt gestuurd naar de hogere groepen; ik heb gezegd: jullie lijken net de regering, jullie laten vliegertjes op, en nou laat je ze vliegen! Eigenlijk wil je toch wel bepaalde dingen vertellen over alle krachten, over uzelf, over wat de geest in de komende tijd eigenlijk voor taak heeft. En dat is te begrijpen.

We staan nu voor een jaar dat voor u 1989 is. Het is een jaar waarin we te maken krijgen, enerzijds met consolidatie van alles wat begonnen is in het afgelopen jaar, maar het is tegelijkertijd een jaar waarin ontzettend veel nieuwe situaties ontstaan, allerhand veranderingen ontstaan. Ik weet niet of u het gehoord hebt, maar er is kort geleden b.v.b. de eerste beving geweest in de buurt van Vancouver, niet veel schade, maar een behoorlijke aardbeving, en ja, wat moet je daar dan mee beginnen? D'r zitten er nog meer te komen, die fault (scheur in de aardkorst) is aan het werk. Wat komt er van? Gaat San Francisco er aan? We nemen het niet aan, schade voor Los Angeles lijkt onvermijdelijk, afijn, zo zijn er allerhand van die dingen. Daarnaast zitten we met een heel belangrijk punt, nl. de klimaatveranderingen die zich verder doorzetten. Nu is dat niet zo dat het dat gat in de ozonlaag is, hoor. Dat wordt binnenkort wel weer geplombeerd! Het is doodgewoon dat we te maken hebben met een verandering, vooral ook in de hogere lagen van de atmosfeer, van de samenstelling van de atmosfeer. Er komt b.v.b. zeg maar op 16 km hoogte ongeveer, tot op 13 km hoogte boven de aarde, komen aanmerkelijk meer koolwaterstoffen voor dan voordien; we zien daar vanaf CO tot allerhand reststoffen die er worden uitgestoten. In ieder geval, we zien veranderingen komen in de bovenste driften, dat zijn de winden die altijd in één richting draaien, doordat ze door de draairichting van de aarde en door de traagheid van de atmosfeer worden bepaald. Dat kan klimatologisch overal invloed hebben, u zit er al een klein beetje in, maar in het volgende jaar zal dat waarschijnlijk een top bereiken. Voor Nederland verwacht ik dat jaar niet al te veel afwijkingen, regen, daar bent u al aan gewend, en een beetje mooi weer zo nu en dan is nooit weg! Maar in andere landen kan dat heel erg belangrijk zijn.

De wetenschap zit ook met allerhand cruciale moeilijkheden op 't ogenblik. We zijn op 't ogenblik, b.v.b. zover, dat er tenminste 4 verschillende processen zijn waarmee men hoopt AIDS aan te kunnen pakken. Eén er van is eigenlijk nog in het laboratoriumstadium, 3 anderen worden op het ogenblik al beproefd, hier en daar. Maar we moeten proberen om die mensen te helpen om die kwaal te overwinnen, dat is duidelijk. Daarnaast zijn we met radio-activiteit, met bodemvergiftiging en dergelijke dingen bezig, en daar zijn ook oplossingen voor te vinden. Maar om die oplossingen toegepast te

krijgen, ja, dat is heel erg moeilijk, we zullen dus zowel de wetenschap, maar ook onder meer de politiek moeten aanspreken. En daarnaast zullen we, en dat is nog veel belangrijker, moeten zoeken naar gezond verstand! Die we daar een klein beetje bij kunnen helpen, die dat kunnen, helpen om dóór te zetten. Want er zijn zulke enorm grote belangen mee gemoeid, daar schrik je gewoon van. De meeste mensen realiseren zich niet dat er in Europa maar twee grote industrieën zijn, die practisch 90 % van de medicijnenproductie, de nieuwe medicijnproductie, in handen hebben. Dat daarbij allerhand producten worden gebruikt die misschien voor het doel goed zijn, maar die daarnaast schadelijke bijgevolgen geven, daar wordt gewoon overheen gekeken. Ze zijn gelukkig te duur geworden, en dat betekent dat ze in veel landen proberen daar wat aan te doen. Dat zijn de verzekeringsmaatschappijen, en eventueel de ziekteverzekeringen van de Staat, die dus véél te grote bedragen aan allerhand specialistische medicijnen moeten gaan betalen. En dan blijkt dat dat veel goedkoper kan, en misschien dat dat helpt. Want goedkoper is in vele gevallen gezonder, omdat enkele speciale bestanddelen die de werking wel versnellen wegvallen, maar daarmee ook de oorzaak voor het ontstaan van onderliggende ziektebeelden.

Als ik dat zo allemaal vertel, dan denk ik : nou, nou, nou! Dat is me 't jaartje wel! nou, dat is het elke keer, hoor! En voor de rest, ja, wat moet je ervan zeggen?

Er is op 't ogenblik een sterke neiging tot versterking van het egoïsme, zoals u misschien gemerkt hebt.

In verschillende staten zie je op 't ogenblik dat de regeringen bezig zijn om een ander sociaal bestel tot stand te brengen. Nou, dat is wel nodig, en dat is nog goed ook. Maar de manier waarop is natuurlijk wel een keer een beetje pijnlijk. En dat zou ook weer overal grote moeilijkheden kunnen laten ontstaan.

Ik verwacht b.v.b. dat er in de V.S. binnenkort allerhand geschillen gaan rijzen. Dat is ook heel begrijpelijk, want je hebt dus Bush. De man is geboren als twijfelaar, en probeert zich nu voor te stellen als een 1-persoons gezondheidsbed, maar deze man móét nu beslissingen treffen, en als hij dat alleen doet aan de hand van z'n ambtenaren, dan komen de V.S. zo ontstellend in moeilijkheden, dat er gewoon het einde van weg is!

En dan heb je b.v.b. Engeland, (een paar woorden niet goed te verstaan). De techniek van Maggie Thatcher heeft er toe gevoerd, dat in practisch een jaar de importen meer dan verdubbeld zijn, en gelijktijdig de exporten sterk beperkt. Dus dat we begrijpen dat Engeland gezegd heeft: We zijn een kwaliteitsland, we gaan dus luxe dingen maken, (kijkt u maar naar al die luxe auto's b.v.b. die ze maken, schitterende voertuigen, alleen onbetaalbaar) Dus wanneer ze 100 auto's, kleine autootjes importeren, voor de gewone man, dan exporteren ze er misschien 10 of 5 naar het buitenland voor de rijke stinkerds.

Ja, ik weet niet waarom ze zeggen: rijke stinkerds, als je naar een clochard kijkt, die riekt ook niet al te prettig; maar goed, het is een uitdrukking.

Dergelijke moeilijkheden bestaan op 't ogenblik in Nederland ook, zij het in wat mindere mate. Maar Nederland krijgt ook weer z'n eigen moeilijkheden: want in 1992 moet er een aanpassing zijn aan een Europese norm. Nou ja, en dat betekent dus dat je uiteindelijk er rekening mee moet houden dat je een paar miljard minder belasting kunt krijgen, als Staat, over 2,3 jaar. En als je dat niet geleidelijk doet, ja, dan wordt

de schok nog veel groter. Wat moet je nou doen? Want tot nog toe was het principe in Nederland heel eenvoudig: je beschouwt de belastingbetaler als een soort worst, en als je je brood wilt beleggen, dan snijd je er maar weer een plakje af. En dat gaat dan natuurlijk niet meer. Of je moet veel dünnere plakjes snijden, en dan zitten alle departementen in nood!

In Frankrijk zien we ook zoiets. In Frankrijk is op het ogenblik een ondergrondse belangenstrijd gaande tussen wat u waarschijnlijk uiterst links en uiterst rechts zouDt noemen. Dat kan in het komende jaar tot baldadigheden leiden, maar wat we in feite moeten hebben is een aanpassing, ook van het bestel daar, en dat is voor een in doorsnee wat egoïstische en burgerlijke Fransman heel erg moeilijk. Zwitserland komt in moeilijkheden omdat het bankgeheim de laatste tijd zozeer in opspraak is gekomen. Ze hebben zelfs gezegd: Zwitserland is de wasserij van al het zwarte geld. Zodat je ook daar financiële moeilijkheden krijgt. Daarnaast zal ook het toeristenverkeer ook voor Zwitserland wat afnemen, en dat houdt in dat men ook daar zich zal moeten bezinnen op een andere benadering.

En van Italië hoef ik u niets te vertellen: Italië, dat is altijd de voortdurende strijd tussen Brambandouche en Polichinelli op politiek en ander terrein. De Paus zal ook wel eens in moeilijkheden en opspraak kunnen komen; een kleine ziekte voor hem zit er ook in.

Als je het allemaal bij elkaar telt, dan zeg je: oh, jongens, dat wordt een ellende! Indonesië, b.v.b. krijgt ook wat moeilijkheden, en vooral omdat er een aantal mensen is, en niet alleen maar in Java, maar ook in de buitengewesten, dat tegen het toch wel een beetje dictatoriale militaire regime op gaat komen. En dan komen er ook in die richting een aantal natuurrampen bij.

Van India hoef ik u helemaal niets te vertellen. India is in feite een staat, die onderling zodanig verdeeld is op 't ogenblik, dat je zonder bloedvergieten en zonder allerhand ingrijpende veranderingen eenvoudig niet verder komt.

Pakistan, nou, dat is nog erger, omdat men daar van 3 verschillende kanten uit de heilige oorlog probeert te prediken. Ja, ik weet niet waarom een oorlog heilig kan zijn! Maar ik neem aan dat diegenen die die oorlog preken, schijnheilig zijn, en dat ze de schijn dan gebruiken om de oorlog heilig te verklaren.

Kijk ik naar Rusland, nou ja, ook dat kunt u zien, daar staan we voor ingrijpende veranderingen. Hier is een vernieuwingsproces op gang gebracht, dat al bij ontzettend veel mensen gekwetste tenen heeft veroorzaakt, allemaal mensen die denken dat ze zelf erg belangrijk zijn. Daar komt dan bij het opkomend nationalisme. De meeste mensen realiseren zich niet dat de Sovjet-Unie, als je ze werkelijk goed bekijkt, ongeveer 50 verschillende volksgroepen telt. Elk van die volksgroepen denkt nationalistisch omdat ze hopen er beter van te worden. Het is niet alleen maar een fervente ijdel, maar het zijn gelijktijdig manipulaties van aan de éne kant de politici, die door te prediken over zelfstandigheid, hopen zelf macht te behouden, aan de andere kant van het volk, dat ontevreden is, en dat eindelijk de kans heeft ontevredenheid te uiten. En u heeft het allemaal wel eens gezien: als je een elastiekje heel strak spant, en je laat het dan ineens los, dan kan het de gekste richting uit springen. Ook hier zullen we heel wat moeten doen. En we denken dat we het vernieuwingsproces wel kunnen redden; maar als u nu weet dat we in deze dagen al sterk bezig zijn om invloed uit te

oefenen in de Opperste Sovjet, dan kunt u wel nagaan waar we aan toe zijn. Want dat is eigenlijk een kunstenaar die gewend is om hout te snijden, die nu met gewapend beton te maken krijgt, en dat is toch wel lastig!

Over de hele wereld dus allerhand dingen. Over natuurrampen zwijgen we maar, daar komen er zoveel van elk jaar, daar bent u nu zo langzamerhand aan gewend.

Het enige wat misschien aardig is voor u: de kans op een witte Kerstmis wordt steeds minder, de kans op een zeer warme zomer eveneens, maar een goede zomer krijgt u waarschijnlijk wel. Dat is ook prettig om te weten, niet waar? En houd dan rekening met het volgende: wanneer Mei een mooie maand wordt, dan kunt u rekenen op een mooie, en waarschijnlijk zeer warme periode van ongeveer 7 Juli tot ongeveer 6, 7 Augustus.

Zo zitten we eigenlijk met een heel jaar van moeilijkheden en vanproblemen, aan de ene kant, maar aan de andere kant toch ook wel allerhand meevallers. Her is of dat het geluk op het ogenblik de mensen soms ineens toelacht, en dan denken ze: nou zijn we er, en dan kijkt het opeens de andere kant uit. Probleem is daarbij verder: de spanningen die er onder de mensen bestaan. U hebt dat waarschijnlijk een beetje aan u zelf gemerkt, in de laatste tijd, misschien ook niet, maar heel veel mensen zijn geneigd om een beetje cru voor wat zij zien als de waarheid uit te komen. Ze hebben vaak te weinig aandacht voor een ander, ze luisteren dus te weinig naar elkaar, en het resultaat is dat ook binnen het normale leven de geschillen hier en daar duchtig opvlammen.

Wanneer we dat samenvatten, kunnen we gewoon zeggen: 1989 wordt een jaar waarin veranderingen worden gefixeerd die in de afgelopen 2 jaar in feite zijn opgekomen, waarin inclusief het huidige, dus '88. Wanneer er veel geweld los komt, voor de komende tijd, dan is het heel waarschijnlijk dat dat ongeveer 4, 5 maanden in 1989 zich overal manifesteert. We denken dat er een grote machtsstrijd zal worden gevoerd in datzelfde jaar, maar dat blijft voor een groot gedeelte achter de schermen, en komt alleen in onofficieel aangemoedigde opstandigheden overal tot uiting.

We denken dat het jaar beeindigd wordt met een aantal uitvindingen, die op den duur een ommekeer in het hele leven op aarde teweeg kunnen brengen. Of ze door worden gevoerd is een vraag, we nemen aan dat het 3 of 4 jaar zal duren voor dat ze een beetje in de circulatie komen, dus bekend worden, en dat het waarschijnlijk nog 10 jaar duurt totdat ze overal zijn ingevoerd. Maar het is toch op korte termijn aanmerkelijk belangrijk.

Geestelijk gezien zal de mens meer zelfstandigheid nodig hebben in deze periode. Zolang een mens gewoon gevoerd kan worden, neemt u me niet kwalijk, 't is niet dat we een geestelijk hondje aan 't uitlaten zijn, zoals we met u bezig zijn. Maar wanneer een mens steeds geneigd is om te luisteren naar anderen, en of dat nou de pastoor is, de politieke voorman, de dominee, de ayatolla of wat anders, dan komt hij in moeilijkheden omdat eenzijdigheden op 't ogenblik gelijktijdig destructief worden. We moeten er dus mee rekenen dat er zelfstandig denken nodig is. En een groot gedeelte van het komend jaar zal dat zelfstandig denken op elk punt worden aangewakkerd, tot ergernis van degenen die denken dat ze het weten natuurlijk! We hopen, dat weet ik dus niet zeker, ja, misschien dat dadelijk onze zogenaamde gast, de topman van de Orde, zeg maar, die zal het misschien wat duidelijker kunnen zeggen, wat ons betreft is het dus zo, we hopen dat het komende

jaar eigenlijk intermenselijk grote veranderingen en verbeteringen tot stand brengt. Het móét van de eenvoudige mens komen, het kan niet meer komen van degenen die nu eenmaal macht hebben, of leiding. Er zijn te veel lichamen die voortdurend alleen maar bezig zijn zich zelf in stand te houden. Dat zijn grote complexen, trusts en weet ik wat nog meer, dat zijn regeringsinstanties, je kunt het zo gek niet noemen of het zijn allemaal zaken die proberen om het te houden zoals het is. Kleine veranderingen? Ja, maar wij blijven macht houden! Of: wij blijven ons baantje houden! We hopen dat daarin eindelijk verandering komt!

Daarnaast is er ook een aspect nog. Ja, ik zit hier heel wat weg te kletsen, zeg! Het is toch allemaal wel serieus bedoeld, hoor!

We hebben op 't ogenblik te maken met de neiging tot vernieuwing. Als je kijkt naar architectuur op 't ogenblik, dan zeg je, ja, hier en daar is wel iemand met een goed idee. Maar de meeste vernieuwing is eigenlijk zo langzaam maar zeker geworden: net doen alsof je een kind bent dat met een blokkendoosje speelt, dat versieren met glas en een beetje metaal, en het dan de nieuwe bouwstijl noemen. En geen rekening houden met de mensen. Datzelfde zien we overal. Vernieuwing is terugkeren naar het individualisme.

Het is niet nodig dat als je bouwt, dat alle huizen er hetzelfde uitzien, Het is niet nodig dat iedereen hetzelfde inkomen heeft, het is niet nodig dat iedereen dezelfde mode draagt! Nou, dat begint gelukkig al een beetje uit te raken. Maar terugkeer naar individualisme wil ook zeggen, dat je terug moet keren naar je eigen verbinding met de gemeenschap. Je kunt niet leven zonder die gemeenschap. Je moet je eigen vormen vinden van samenwerking. Je moet zelf een betekenis vinden die je ook voor anderen hebt. Je kunt niet alleen naar je toe halen, als je niet wilt verzinken.

Kijk, de wereld zit op het ogenblik in een gelukkig nog niet al te diep gat met drijfzand. Als je daar uit wilt komen moet je er plat boven op liggen, zo goed als je kunt, en dan heel voorzichtig je voortbewegen, zonder teveel schokken. Maar als je, zoals de meeste mensen, geneigd bent naar je toe te roeien, nou, dan weet je wel waar je binnenkort zit: op de bodem!

Je kunt niet meer egoïstisch verder gaan zonder jezelf ten gronde te richten. Dat houdt dus wel in, dat we met allerhand regeltjes noueindelijk maar moeten gaan breken. Dat houdt in dat de mensen moeten gaan kijken: wat hebben anderen nodig? Hoe is een ander? Niet: hoe beoordeel ik die ander, maar wat zijn de mogelijkheden, wat zijn de noden van de ander! Niet zeggen: wat vind ik leuk, maar ook: wat breng ik tot stand. Niet: dit is de regel, dit is mijn plicht, maar je afvragen: wat kan ik daarmee doen of zijn voor een ander.

Nou, als je al die dingen bij elkaar pakt, dan zult u begrijpen dat er op 't ogenblik, juist voor ons als eenvoudige loopjongens van de geestelijke leiders, een enorme taak is weggelegd. Ik voelde me net Sinterklaas: je moet een pakketje in elke schoorsteen gooien, maar er zijn geen schoorstenen. Je moet ze proberen te bereiken! En velen zijn nog onbereikbaar!

En daarom is het heel erg belangrijk dat u dus ook in de komende periode een klein beetje zelf geestelijk deelneemt aan de ontwikkeling; dat u met uw eigen uitstraling, met uw eigen gedachtenleven, als u bidt met uw gebed, of met uw meditatie, probeert om dit contact met de wereld te vinden. En dan komt de geestelijke wereld er vanzelf wel bij.

Het is misschien een beetje toekomstbeeld dat ik heb geschetst, en sommigen denken natuurlijk weer: oi, oi,; want de meeste mensen zijn pessimist. Maar kijk, een optimist is iemand die alleen pessimistisch is omdat het dan altijd beter uitkomt dan je verwacht! En in deze zin hoop ik een optimist te kunnen zijn. Ik denk dat het einde van dit jaar beter zal zijn, het komende jaar dus, dan de meesten van u op dit ogenblik verwachten. Er zullen dingen wegvallen. Er zullen nieuwe dingen ontstaan. Maar grijp niet terug naar het verleden. Grijp naar uw eigen innerlijke waarheid, en lééf die. Leg ze niemand op, maar probeer ze uit te dragen in elke daad. Schrijf geen theoriën en voorschriften neer, maar probeer dingen te doen. Vraag je niet af wat redelijk en reëel en verantwoord is, want in de meeste gevallen loopt u vast op allerhand rotsblokken en klippen die gebouwd zijn uit sociale opvattingen en sociale economische en andere wetgevingen en weet ik wat nog meer. Wees eerst jezelf. Werk vanuit jezelf, aan je eigen toekomst. En als je dat kunt doen, dan kom je verder.

Nu is ondertussen, zoals u misschien hebt gemerkt, ik heb enkelen tenminste daarop zien reageren, is onze gastspreker praktisch klaar, we hebben de contacten zo'n beetje gelegd.

Ik weet niet precies wat hij u gaat vertellen, zeer waarschijnlijk veel meer over de krachten die er zijn, en er zullen zijn, dan over alle eenvoudige gebeurtenissen op aarde.

Maar ik heb toch geprobeerd u een klein beetje voor te bereiden door u een beeld te geven van wat je zo ongeveer zou kunnen verwachten.

En denk nu niet dat dit een vaststaande prognose is. Want een prognose is tegenwoordig niets anders dan de bijbel van denietweter die zijn verwachting als een feit etaleert, in de hoop dat hij tegen de tijd dat het gebeurt, al weer vergeten is. En dat is bij ons niet het geval. Ik heb u een tendens willen schetsen, met een aantal deel-gebeurtenissen die praktisch onvermijdelijk lijken, ik heb geprobeerd u daarnaast duidelijk te maken wat de vernieuwing inhoudt, de vernieuwing die toch werkelijk in 1989 moet gaan beginnen, willen we in 1991, 1992 eindelijk op mars kunnen gaan naar een Verenigde Mensheid. Naar een mensheid die niet meer mekaar de keel afsnijdt om er een beetje beter van te worden, maar, integendeel, die, door anderen te helpen beter te zijn, en beter te leven, gelijktijdig voor zich zelf een grotere vrede en een groter geluk kan vinden. Ik hoop dat ik daarin geslaagd ben. En als u denkt : nou ja, ach, leg het maar naast je neer, maar als er wat gebeurt, herinnert u 't zich even . Misschien dat u er achter komt dat de Orde, zeker bij ontwikkelingen op wat langere termijn, veel meer gelijk heeft dan je zo op het eerste gezicht geneigd bent toe te geven.

En daarmee zit mijn taak, de hemel zij dank, er zowat weer op. Ja, ik ben altijd dankbaar als ik het achter de rug heb, dan kan ik het woord gaan overgeven aan onze spreker. Deze keer, zoals u weet een van de topsprekers van onze Orde, ik heb u dat al verteld. Voor degenen die denken: wat wordt daar nu van waar (?), het zal u meer dan meevallen, alleen, er zal hier en daar toch wel een ander toontje te horen zijn. Nou, ik wens u allen verder een hele prettige zondag, ik wens u dus een voorkómen van een faillissement door Sinterklaas, een vooral vredig Kerstmis, en een Nieuwjaar met toenemende energie!

Goede morgen Vrienden,

We zijn gekomen aan het scheiden van de markt.

Lange tijd, bijna 90 jaren, heeft de Orde, in dit taalgebied, voornamelijk gewerkt via mediamieke prestaties en bijkomende verschijnselen.

Er komt een tijd dat het werk van buitenaf niet meer voldoende is; er komt een tijd dat de innerlijke mens, en de krachten in die innerlijke mens, belangrijker worden dan denkbeelden, dan nieuwe benaderingen en misschien hier en daar een klein beetje meer innerlijke zekerheid. Er is in deze tijd, en ook in de komende maanden, een reeks invloeden van geestelijke en zelfs kosmische aard, welke de mens kunnen helpen om zijn innerlijke kracht te vergroten, en om, zij het proefondervindelijk waarschijnlijk, te leren deze beter te beheersen.

De tijd van het materialisme moet ten einde gaan. Want een verder gaan op materialistische wijze, op rationele wijze, kan voeren tot de ondergang van de gehele mensheid.

De Witte Broederschap heeft besloten de krachten die ter beschikking komen, sterk te richten op die individuen, die in staat zijn deze te verdragen. We zijn besloten de mensen te helpen om hun innerlijke wereld en innerlijke krachten te mobiliseren, en gelijktijdig in de uitingen die daardoor ontstaan uit te gaan van het geheel, en niet meer van kleine deelbelangen, of zelfs persoonlijke belangen.

Dit houdt in dat wij, die zolang ons vooral met denkbeelden en uitingen hebben bezig gehouden, voorzichtig moeten worden en langzaam onze wijze van werken dienen te veranderen. Niet alleen de mens, maar wel degelijk ook de geest, dreigt vaak het slachtoffer te worden van een bepaalde traditie, van een gewoonte. Het is tijd om daarmee te breken.

Wij hebben, uiteraard der zaak, besloten, om, waar verplichtingen zijn aangegaan voor langere duur, deze zo goed mogelijk te blijven vervullen. Maar, we zijn niet meer van plan, om op uiterlijke wijze, de grootste manifestaties te brengen die wij kunnen. Wij blijven werken met krachten, zoals lange tijd op Ster-avonden het geval is geweest. Alleen wij zoeken nu meer centra, meer groepen die in een tijdelijke harmonie verkeren, om van daar uit de uitstralingen over de wereld niet slechts enkele malen per jaar, maar continu zo sterk mogelijk uit te breiden. Wij zoeken niet meer naar de begripsinwijdingen, die wij lange tijd hebben voor gestaan, wij zoeken naar de innerlijke verlichting, waarbij de formulering onbelangrijk wordt, waarbij de erkenning van innerlijk kracht en innerlijke verbondenheid in wezen zelve de weg kan wijzen. De Orde heeft met veel vreugde en vaak met grote voldoening, u zijn lessen gebracht.

We hebben gezien wat daardoor alles in verschillende levens is geschied, en het feit dat hierdoor, zelfs voor diegenen die er stoffelijk misschien, schijnbaar wat minder goed van afkwamen, een geestelijke verlichting is ontstaan, was ons een vreugde.

Verandering is voor iederéén moeilijk. Ook voor ons. Maar wanneer de Witte Broederschap een net van krachten begint te weven, in de komende tijd, dan is het niet juist om te zeggen: wij blijven nog even terzijde staan.

Het is van het grootste belang dat u innerlijk bereid bent om die krachten te aanvaarden. Het zijn geen krachten meer die suggestief en anderszins worden opgewekt. O, ik kan ook hier de oude trucs weer uithalen, de uitstraling vergrotende mijn handen uitspreiden en een ogenblik een krachtveld over u werpen. Maar de kracht moet uit u zelf gaan komen. En deze kracht zal in de komende tijd steeds meer

beschikbaar zijn. Ze zal steeds feller in u kunnen doordringen, wanneer u daar voor open staat.

Er is een tijd geweest, dat de verdere ontwikkelingen in de hand van de Wijzen, van de groepsgeesten, van de Ingewijden is geweest. Nu komt de tijd van de eenvoudigen, van de kleine mensen. Nu komt de tijd van degene die je vroeger eigenlijk alleen maar als een stukje van de massa beschouwde. En die moet nu wakker worden, zich ontplooien, vanuit zich de wonderen doen, die eens alleen in de godsdienst of door de geest konden geschieden! Nu is de tijd dat in de MENS, al is het misschien niet altijd even redelijk, de denkbeelden wakker worden, waardoor ze weten: dit wil ik zijn, dit wil ik doen.

Aan het einde van een dergelijke periode kijk je, ook als geest, graag terug. Onze eerste activiteiten, op, zeg maar, spiritueel of spritistisch gebied, zijn begonnen met klopgeestverschijnselen, overschaduwingen, inspiraties, en daarna, kleine, vaak op het persoonlijke gerichte seances. Daarna zijn wij, toen de wanhoop van de Eerste Wereldoorlog ontstond, langzaam maar zeker verder gegaan, met hoopgevende berichten, met versterking van innerlijke krachten, en gelijktijdig met het creëren van een groter begrip van al datgeen wat op aarde gebeurt. Van hieruit hebben wij geprobeerd leringen op te bouwen, die in het maatschappelijk gezien nog steeds zeer religieuze Nederland, een klein beetje konden aanslaan. Maar reeds in de twintiger jaren, en dertiger jaren, hebben wij gewerkt aan de bevrijding van de geest.

Na de tweede Wereldoorlog vonden wij een nieuw medium, door ons vele jaren te voren reeds uitgekozen en voorbereid, waardoor het ons mogelijk werd, ook theoretische benaderingen te geven, hoe eenvoudig dan ook. Langzaam maar zeker zorgden wij voor een menging van religieus denken, van mystiek en werkelijkheidsbesef. En zo zijn we gegaan in de richting van scholing, en lange tijd hebben wij voornamelijk de theoretische achtergronden en mogelijkheden belicht. En toen ook deze taak redelijk was volbracht, en begrip begon wakker te worden, zijn we overgegaan naar een uiteindelijk meer praktische benadering.

We hebben in de laatste 15 jaren geprobeerd u duidelijk te maken, hoe u zichzelf kunt toetsen op paranormale vermogens. We hebben reeds langere tijd getracht u duidelijk te maken, hoe in u de krachten berusten waarmee u b.v.b. langs geestelijke weg een medemens kunt genezen, of aanvoelen wat diens innerlijk probleem is, en misschien gedeeltelijke, misschien volledige oplossing daarvoor kunt vinden. Altijd weer hebben we gewerkt in de richting van gemeenschapszin. Maar gelijktijdig hebben wij getracht alle fanatisme te onderdrukken. De voorlichting heeft altijd een rol gespeeld; in sommige gevallen zou je kunnen spreken van een van uit de geest bedreven journalisme.

En zo zijn wij verder gegaan en hebben nu in de laatste 3 jaren u in vele gevallen ook nog sterke krachten toe gezonden waarmee u misschien innerlijk iets zoudt kunnen doen.

En aan het einde van deze periode kunnen we zeggen: we hebben in dit taalgebied veel bereikt, we zijn er dankbaar voor. We hebben gelijktijdig een aanpassing en een verdere ontwikkeling mogelijk gemaakt van maatschappelijke veranderingen.

En nu staan wij op het punt dat wij de mens moeten leren praktisch te werken; en dat kan alleen van binnen uit. Velen van ons zullen daar moeilijkheden mee hebben; dan bedoel ik : in de geest.

Het is niet gemakkelijk om van de beelden, de inspiratie en de mededelingen die eigenlijk voornamelijk mentale resultaten hebben, over

te gaan op een verandering van gedrag, en beïnvloeding van uitstraling; en, wanneer nodig, een enorme vergroting van de krachtpotentie in bepaalde individuen.

Maar zoals wij, door duizenden jaren heen, met onze groep hebben gewerkt, op vele verschillende manieren, zullen we ook deze keer een aanpassing vinden.

Want de taak van mens en geest is te groeien naar Eenheid, naar een begrip waarin de wederkerigheid een noodzakelijk deel is geworden van het eigen bestaan.

Wij moeten groeien naar een wereld waarin geest en stof niet meer gescheiden zijn, maar gezamenlijk een kracht zijn, die in de stof, in de astrale werelden, en in de geest, in staat is alles op te bouwen wat nodig is om in de mens de vrede te vergroten en de aanvaarding van het geheel vollediger en bewuster te maken.

U zult ons vergeven dat wij gezamenlijk, want het is niet slechts mijn beslissing, besloten hebben aan het eind van die periode, u nog dit korte overzicht aan te bieden.

De geest kan veel, maar de geest kan op aarde niets bereiken, wanneer de stof niet meewerkt. De stof kan misschien vele dingen doen, maar ze kan er geen blijvende inhoud en betekenis aan geven zonder de geest. Er is geen behoefte aan een mystieke ontruktheid, waarbij u, in geestelijke gebieden vertoevende, verwaarloost wat op aarde is. Er moet een huwelijk plaats vinden tussen de stof en de geest. De stoffelijke waarden moeten de uitdrukking en gelijktijdig de correctie vormen van al datgene wat in de geest bestaat. De mogelijkheid dat over misschien enkele honderden jaren zelfs nog, een deel van dit ideaal, dit droombeeld verwerkelijkt wordt, is groot. Ook wanneer wij weten dat dat niet blijvend zal zijn, betekent het een bevrijding van vele geesten uit de kringloop van stoffelijk bestaan.

Steeds weer worden wij geconfronteerd met entiteiten die pas zijn overgegaan, en die reeds nu grote geestelijke potentialen bezitten. Het is of de mensheid rijper wordt, maar helaas, nog in te kleine aantallen. Nu zullen wij zien hoe die grotere aantallen die noodzakelijk zijn, en in de geest, en in de stof, bereikt kunnen worden. Het is ons een diepgevoelde behoefte, op dit ogenblik, waarbij de verandering in feite al gaat intreden, te danken voor de mogelijkheden die u ons door uw aandacht, en ook stoffelijk gezien door uw steun, heeft gegeven. Zonder de mensen hadden wij deze taak niet kunnen volvoeren.

Het is mij daarnaast een vreugde te kunnen constateren, hoe veel verbeterd is, hoeveel nieuwe vrijheid, hoeveel nieuw denken onder de mensen is ontstaan. En soms vleien wij ons, dat wij daar iets toe hebben bijgedragen.

Er is geen mogelijkheid van u te zegenen, of u via bijzondere krachtmanifestaties te danken; de tijd daartoe bestaat niet meer; is niet meer.

Maar wij kunnen zeggen: wij zijn met u verenigd. Wij, gezamenlijk, u in de stof, wij in de geest, zullen, hoe de uitingen en contacten verder ook zullen zijn, de wereld helpen, de mensheid helpen, de geest in de mens helpen, om vrijer en bewuster te worden.

Al wat volbracht is, lijkt terugziend, niet veel. En toch was het veel vergeleken bij datgene wat bestond. In deze fase van praktisch een eeuw hebben wij veel bereikt, en toch te weinig. Maar zal de boer die zaait zich niet afvragen wat de oogst zal zijn? Het ziet er naar uit dat de

krachten uit de kosmos en uit de geest, zeker in de komende maanden, maar waarschijnlijk nog vele jaren daarna, een rijke oogst mogelijk maken. Er zullen ziekteverschijnselen zijn, natuurlijk, er zullen misschien dagen zijn dat we ons afvragen of de hagel van feiten niet het wassende graan neer slaan, maar uiteindelijk zal de oogst rijk zijn. Wat begonnen is, en nu anders verder gaat, zal vrucht dragen.

In deze bijeenkomst, daartoe ons inziens het meest geschikt, heb ik mij tot u gericht om u te zeggen dat wij verbonden zijn in één en de zelfde Kracht, dat wij deel zijn van één en dezelfde Goddelijke wereld, dat wij deel zijn van één en dezelfde mensheid, op dezelfde trap van ontwikkeling en bewustwording.

In deze, volgens ons daartoe meest geschikte bijeenkomst, wil ik u zeggen, dat wanneer de zaken ook veranderen, de Kracht dezelfde blijft. Wij zijn de Kracht, wij zijn een deel van Leven dat zich steeds bewuster wordt van de totale verbondenheid waaruit wij bestaan.

Wij worden niet uitgeblust door dood, door verdergaan. Alle sferen en werelden en uw eigen wereld, blijven verbonden. Wij beginnen een nieuwe taak, maar wij bereiken ook nieuwe, glorieuze vernieuwingen. Wij brengen uit onszelf voort de nieuwe, werkelijke Broederschap, waardoor mens en mens, mens en geest, als eenheid leren de grote wetten van de Kosmos als basis van het leven te gebruiken, en het bewustzijn daardoor te maken tot de enige werkelijkheid waarin alle bestaan elkaar ontmoet.

En daarmee heb ik u, namens de Raad van de Orde, en al die anderen, die uiteindelijk even belangrijk zijn, getracht duidelijk te maken, wat geschiedt.

Moge het Licht in u een deel worden van de Goddelijke Kracht, ook voor uw bewustzijn. Moge de eenheid van alle Krachten in u steeds sterker spreken, tot u de ware Broederschap vindt, de ware en werkelijke verwantschap tussen alle dingen, waarin de Schepper zelf Zijn Wezen en Zijn Wil en Denken manifesteert.

Nogmaals, in grote en vaak nederige dankbaarheid gedenken wij wat door u en in u mogelijk is geworden. Met vreugde en niet zonder fierheid zien wij wat bereikt is. En met tintelende verwachting zien we de strijd tegemoet tegen onszelve en onze gewoonte, tegen ook de vastgeroeste dingen in uw wereld. Waaruit de nieuwe, de bewustere mens kan voortkomen, de Inwijding, die voor niemand meer onbereikbaar is.

Moge de Kracht met u zijn op uw wegen, moge de Liefde en Verbondenheid van alle dingen in u spreken en door u werken, tot uiteindelijk onze Eénheid een feit geworden is, en wij zullen weten waarom wij leven!
Vaarwel!